

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobců: a) Ing. K. M.
b) Ing. T.M.

zastoupeného Ing. K. M.
bytem Č. 997/11, O.

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

za účasti osob
zúčastněných
na řízení: I) Mgr. M. V. B.

II) Ing. R. V.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 4. 2017 č. j. MSK 4548/2017, ve věci
dodatečného povolení změny dokončené stavby vodního díla,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 6. 4. 2017 č. j. MSK 4548/2017 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci a) na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci b) na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A.

- 1. Žalobci se podanou žalobou domáhají přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta odvolání žalobců a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dále jen „vodoprávní úřad“) ze dne 8. 11. 2016 č. j. MUFO 36198/2016, jímž vodoprávní úřad žadatelům – osobám zúčastněným na tomto řízení dodatečně povolil změnu dokončené stavby vodního díla „*OPRAVA MELIORAČNÍHO SYSTÉMU na pozemku parc. č. X a X v k. ú. P.*“.
- 2. Podstata argumentace žalobců tkví v tom, že napadají samotnou identitu realizované stavby. Tvrdí, že nejde o pouhou opravu dosavadní meliorace, ale buď o samotný svod dešťových a odpadních vod z nemovitostí osob zúčastněných na řízení, anebo o zaústění takového svodu do meliorace, která není na takové množství dimenzována. Proto dochází k vyvěrání vody (což bylo v řízení prokázáno ohledáním) a následnému podmáčení níže položeného pozemku žalobců. Vodoprávní úřad tuto skutečnost v řízení neprověřil, naopak své rozhodnutí založil toliko na projektové dokumentaci, aniž zjistil skutečný stav věcí. Pokud přitom vycházel z výsledků místních šetření konaných v roce 2013 a zejm. 15. 7. 2016, těmto místním šetřením nebyli žalobci přítomni, ani o nich nebyli zpraveni.
- 3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí a rozhodnutí vodoprávního úřadu, kdy má za to, že zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Dospívá k závěru, že tu není příčinné souvislosti mezi opravou meliorace a méně uspokojivými vodními poměry na pozemku žalobců.
- 4. Osoby zúčastněné na řízení se k meritu věci nevyjádřily.

B.

- 5. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

C.

6. Z obsahu napadeného rozhodnutí (zejm. str. 7 – 8) se podává, že – jakkoli bylo v řízení objektivizováno vyvěrání vody z hlavníku drenáže, do kterého je dodatečně povolovaná stavba zaústěna – žalovaný a vodoprávní úřad vycházejí z toho, že odvádění odpadních vod z rodinného domu stavebníků není předmětem tohoto řízení, když toto není předmětem jejich žádosti ani projektové dokumentace. Tím je jen povolení změny dokončené stavby meliorace (odvodňovacího zařízení), jejímž účelem je odvedení přebytečné vody z půdního profilu, tj. upravení vodního režimu půdy tak, aby pozemek mohl být zemědělsky využíván. Tvrzení žalobců o užívání dodatečně povolované stavby v rozporu s jejím účelem posoudil vodoprávní úřad v jiném řízení, v němž zjistil, že stavby k likvidaci odpadních vod i utrácení srážkových vod z rodinného domu stavebníků byly řádně povoleny, jsou umístěny mimo drenážní potrubí a nezasahují do něj. Namítají-li žalobci neúčinnost vsakovacího zařízení, tuto svou námitku nepodložili ničím relevantním.
7. Uvedeným *jiným řízením*, v němž bylo prověřováno, jak jsou odváděny dešťové a odpadní vody od rodinného domu stavebníků, jsou podle obsahu spisu místní šetření konaná dne 25. 7. 2013 (obhlídka sond hlavníku, na které je vybudován závěr vodoprávního úřadu o dostatečné kapacitě hlavníku) a dne 15. 7. 2016 (prošetření způsobu zneškodňování odpadních a dešťových vod z rodinného domu č. p. X), v obou případech bez uvědomění či přítomnosti žalobců.

D.

8. Krajský soud v uvedené věci akcentuje, že předmětem řízení o dodatečném povolení stavby, resp. dodatečném povolení změny stavby, je již realizovaná existentní stavba, kdy samotná existence takové stavby je esenciální podmínkou rozhodnutí o ní.
9. Žalobci v řízení před správními orgány zpochybňovali stavbu samotnou, tvrdili přitom, že se jedná o stavbu jinou, a to alespoň částečně.
10. Soudy rozhodující ve správním soudnictví trvale a neměnně zdůrazňují, že „v řízení o dodatečném povolení stavby je třeba zohlednit specifickou (a z hlediska stavebního práva abnormální) situaci, kdy předmětem povolovacího procesu je již dokončená stavba. Pak se ovšem nelze spokojit při posouzení námitek jen s odkazem na stavebníkem předloženou stavební dokumentaci (byť se jedná o dokumentaci skutečného provedení stavby). To by bylo možné v řádném územním či stavebním řízení, kde předmět řízení existuje pouze v podobě projektu. Avšak směřují-li námitky sousední nemoovitosti proti způsobu provedení stavby (...), pak k vyvrácení jeho námitek nepostačují jen výkresy, ale měly by být předloženy důkazy stejné pádné (např. stavební deník, fotografie průběhu stavby, ohledání dokončené stavby, odborné posouzení jejího provedení apod.).“ (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2014 č. j. 6 As 207/2014-36, www.nssoud.cz).
11. V nyní přezkoumávaném případě vodoprávní úřad (a potažmo i žalovaný) k vyvrácení argumentace žalobců provedli dokazování především místními šetřeními konanými dne 25. 7. 2013 (obhlídka sond hlavníku, k vyvrácení námitky o nedostatečné kapacitě hlavníku) a dne 15. 7. 2016 (prošetření způsobu zneškodňování odpadních a dešťových vod z rodinného domu č. p. 349), v obou případech ovšem bez uvědomění či přítomnosti žalobců, „v jiném řízení“.
12. Potřeba uvedených místních šetření ovšem vyvstala nikoli v oněch „jiných řízeních“, ale právě v tomto řízení, a to právě uplatněním námitek žalobců. U předmětných šetření tak

bylo na místě chránit právo žalobců uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy [§ 4 odst. 4 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)], a to zejména uvědoměním o úkonech, které činí, t. j. místních šetřeních realizovaných k prověření jejich námitek (§ 4 odst. 3 správního řádu).

13. Uvedenými místními šetřeními – pokud byla realizována „v jiných řízeních“ totiž vodoprávní úřad doslova obešel dokazování podle § 51 a násl. správního řádu, kde je povinnost vyrozumění účastníků stanovena výslovně ust. § 51 odst. 2 správního řádu.
14. Tím vodoprávní úřad zatížil řízení vadou, která může mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci, přičemž toto jeho pochybení nenapravil ani žalovaný. Proto soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
15. V něm bude na správních orgánech, aby umožnili žalobcům řádně realizovat svá práva účasti na prováděném dokazování.

E.

16. *Obiter dictum* krajský soud dodává, že základem námitek žalobců je podmáčení jejich nemovitostí předmětnou stavbou.
17. Jedná se tak o námitku občanskoprávní povahy, o které náleží primárně rozhodovat soudu rozhodujícímu spory ve věcech občanskoprávních.
18. Krajskému soudu je přitom z jeho úřední činnosti (spisu zdejšího soudu sp. zn. 8 Co 171/2018) známo, že u Okresního soudu ve Frýdku-Místku probíhá pod sp. zn. 11 C 77/2013 nepřerušené řízení žalobců proti osobám zúčastněným na řízení, kde je stěžejním předmětem dokazování otázka, zda osoby zúčastněné na řízení předmětnou změnou stavby způsobili průsaků a podmáčení pozemků žalobců.
19. Správní orgány proto pečlivě zváží, zda (jakkoli se jedná o námitku občanskoprávní povahy ve smyslu § 89 odst. 6, resp. § 114 odst. 3 stavebního zákona) se v nyní posuzované věci nejedná o předběžnou otázku, o které již probíhá řízení před příslušným soudem, ve smyslu § 57 odst. 2 správního řádu a zda proto není na místě postup podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu.

F.

20. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobci byli v řízení procesně úspěšní a vzniklo jim tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobců tvoří zaplacený ve výši 3 000 Kč každým z žalobců. Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku.
21. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 6. listopadu 2018

Mgr. Jiří Gottwald

předseda senátu